

אילת השחר

רשמים משליחות בחבר העמים

לראות את העיניים המתנוצצות
 את הדמעות העולות
 למשמע קול תורה
 משק שפתיים במעילה ...
 הרטט בגוף
 והכפיים הקתוליות
 שעולות, מבלי לדעת כי קדושות הן
 יהודיות
 יהודים חמים רגשנים בלב הקרח
 ההולך ומפשיר
 חושף
 מדרכה אפורה אדמה אפורה
 מזהיכה החמה שמים אפורים
 כמה קדרות ומסירות נפש
 שיה תמימה
 עולה תמימה
 אֵל אֵל
 אֵל אֵל
 הזורעים בשמחה
 בדמעה יקצורו
 מה שלא קצרו קוצרים במעניתם
 והמַעֲנֶה אשר ידרשו
 מַעֲנֶה את נפשם של אלו ואלו
 כי טובים הדודים מיין
 ישמחו לבב אנוש
 עד בכי תמרורים
 דמעה אחר דמעה
 תנטף על שולחן
 מבריק מחזיר בבואה
 מקרינים אור
 והדלת כה קרובה
 לשניהם
 הוא יוצא.
 היצאו אחרי
 אחיו בנכר?

משולה תורה למים
 שבהם נוטלים ידיים
 באותה קערה
 בה מעבדים בצק
 לחלה לעוגה
 בהם משביעים לָרֶעֶב
 לשמוע את דבריה
 מסב
 סביב אותו השולחן הכורע
 תחת כבודות נשמתם ונשימתם
 של האוכלים
 את לחם הפנים
 ופניהם של האוכלים
 את לחם הבנים
 האוכלים ואוכלים ואוכלים
 מעודפי אנרגיה
 בלתי מנוצלים
 גאוות תאוות יחידה
 תאוות גאוות יחידה
 יחידה, חיה,
 או נפש רוח נשמה
 שמפעפעת פה בין כולם
 שלי שלך שלך שלי
 מתזות בלתי נתפסת
 מרחפת מתמדת מעל
 השולחן.

אני אוהבת תינוקות שנשבו
 בעריסת ברזל ושפמים עבים
 שגדלו בצל מוניומנטים כבדי צורה ומשקל
 ושאפו כלפי מרום עד היום.
 תינוקות שצריך לנענע ולהוציא אויר
 ולהכניס מוצץ לפיהם המתוק הפעור מחכה ל...
 תינוקות שלי — פיכם עם סיגריה או נשיקה זרה
 ידכם המכווצת הרוצה לחיצה
 תינוקות חסרי דעה שלי, ברי ודאות
 השב תשיבם אל ברכי יהדות.